

уморяватъ, или вниманието имъ ослабнало, което ся вижда отъ прозяванieto; тогава за да възбудишъ бодростта имъ и енергията имъ, за пай добро средство може да служи да ги накараашъ да испължтъ нѣкоя пѣсничка и дѣцата ще станатъ бодри и енергията имъ ще са яви пакъ.

За да отива ученieto успѣшно тряба уроците на *четенieto* да отиватъ паралелно (на споредъ) съ уроците на *писанieto*; защото едините уроци тряба да служатъ необходимо допълнение на другите. Чтенieto и писанieto никакъ не трѣба да са раздѣлжатъ едно отъ друго. Само кога отиватъ наредъ, кога са уловяха тѣй да са каки, рѣкъ съ рѣкъ, само тогава можи да върви учението успѣшно и да даде плодъ. Ученикътъ щомъ научи една буква, въ сѫщото време тряба да са научи и да ся пиши. Както е нужно да ся пригответъ учениците къмъ ученieto въобще съ вступителенъ урокъ, тѣй сѫщо е нужно да ся пригответъ и къмъ писанieto, въ частности, съ такъвъ сѫщо вступителенъ урокъ, който да ся отваси собственно до писанieto на буквите. Най напрѣдъ тряба да са научи дѣтето да пише елементите (частите), отъ които сѫ съставни буквитъ. Това са и нарича пригответеленъ курсъ къмъ писмото. Гледай въ конецътъ на „Рѣководството“ притурка № 1.

Като са преминатъ тѣзи пригответелни уроци, тряба тогази учителятъ да земе едро напечатани букви съка една буква, да налѣпи на кардоиъ (кора или тънки дѣсчици), и тогава да земе